

บทที่ 5

รายงานการวิจัย

รายงานการวิจัยเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญระหว่างผู้วิจัย ผู้อ่าน นักวิชาการ ที่สนใจเรื่องนั้น ๆ บุคคลและองค์กรที่จะนำไปใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ยังสามารถเป็นหลักฐานทางวิชาการและเพื่อการเผยแพร่ผลการวิจัยไปสู่สังคม ตลอดจนการสร้างเครือข่าย ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องสามารถเขียนรายงานการวิจัยที่ได้มาตรฐาน ถูกต้องตามหลักวิชาการ และเป็นไปตามข้อบังคับของหน่วยงานที่ให้ทุนหรือหน่วยงานที่จะนำเสนอ รายงานการวิจัย ที่ดำเนินการมีอยู่ 2 ชนิด คือ 1) รายงานการวิจัยแบบสั้น ซึ่งได้แก่ บทความย่อ บทความลงวารสาร และบทสรุปสำหรับผู้บริหาร และ 2) รายงานการวิจัยแบบยาว ซึ่งได้แก่ รายงานวิจัยเต็มฉบับ สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และดุษฎีนิพนธ์ สำหรับในคู่มือนี้จะกล่าวถึงการเขียนรายงานการวิจัยเต็มฉบับ โดยจัดแบ่งเนื้อหาเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนประกอบของรายงานการวิจัย ข้อเสนอแนะในการเขียนรายงาน และ ข้อคิดในการเขียนรายงานการวิจัยให้สำเร็จ

ส่วนประกอบของรายงานการวิจัย

รายงานการวิจัยเต็มฉบับมีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนนำหรือส่วนหน้า ส่วนเนื้อหา และส่วนหลังหรือส่วนท้าย ซึ่งแต่ละส่วนประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้

1. ส่วนนำหรือส่วนหน้า

ส่วนนี้เป็นส่วนประกอบรายงานการวิจัยที่อยู่ส่วนหน้าของเนื้อหา ประกอบด้วย

- 1.1 ปกนอก
- 1.2 ปกใน
- 1.3 บทคัดย่อ
- 1.4 Abstract
- 1.5 กิตติกรรมประกาศ
- 1.6 สารบัญ
- 1.7 สารบัญตาราง (ถ้ามี)
- 1.8 สารบัญภาพ (ถ้ามี)
- 1.9 สารบัญแผนภูมิ (ถ้ามี)

2. ส่วนเนื้อหา

ส่วนนี้โดยทั่วไปประกอบด้วยบทต่าง ๆ 5 บท โดยแต่ละบทมีหัวข้อที่จะนำเสนอ
ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

- (1) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- (2) วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- (3) คำถามการวิจัย(ถ้ามี)
- (4) สมมติฐานของการวิจัย
- (5) ขอบเขตของการวิจัย
- (6) กรอบแนวคิดในการวิจัย
- (7) ข้อตกลงเบื้องต้น (ถ้ามี)
- (8) นิยามศัพท์เฉพาะ
- (9) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

- (1) ระเบียบวิธีการวิจัย
- (2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- (3) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- (4) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- (5) การวิเคราะห์ข้อมูล
- (6) สถิติที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

- (1) สรุปผลการวิจัย
- (2) อภิปรายผล
- (3) ข้อเสนอแนะ

3. ส่วนหลังหรือส่วนท้าย

ส่วนนี้เป็นสุดท้ายที่อยู่ต่อจากบทที่ 5 ในส่วนนี้ประกอบด้วย

- 3.1 บรรณานุกรม
- 3.2 ภาคผนวก
- 3.3 ประวัติผู้วิจัย

ข้อเสนอแนะในการเขียนรายงานการวิจัย

ในคู่มือนี้จะนำเสนอการเขียนบางหัวข้อที่จำเป็น ดังต่อไปนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในส่วนนี้จะต้องเขียนระบุปัญหาของการวิจัยให้ชัดเจน โดยระบุความเป็นมาของปัญหา ความสำคัญ ความจำเป็น ประโยชน์และคุณค่าที่จะได้ และระบุว่ามีการวิจัยเรื่องนี้อย่างมากน้อยเพียงใดเพื่อเพิ่มคุณค่าของงานวิจัยที่จะทำ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือการกำหนดคำตอบที่คาดว่าจะได้รับ ผู้วิจัยจึงต้องเขียนวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง ไม่คลุมเครือ และสมเหตุสมผล การเขียนอาจเขียนเป็นวัตถุประสงค์หลักแล้วตามด้วยวัตถุประสงค์ย่อย ใช้ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย และเขียนเป็นประโยคบอกเล่า

3. นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะคือคำศัพท์และตัวแปรที่จำเป็นที่ใช้ในการวิจัย การเขียนความหมายของคำศัพท์ควรเขียนคำจำกัดความที่สามารถสังเกตหรือวัดได้ และความหมายที่ตรงกับการดำเนินการจริงในการวิจัยครั้งนั้น

4. ขอบเขตของการวิจัย

การกำหนดขอบเขตของการวิจัยเป็นการกำหนดว่าในการวิจัยครั้งนั้นครอบคลุมประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรในการวิจัย สถานที่ดำเนินการวิจัย และระยะเวลาในการวิจัย ผู้วิจัยอาจเขียนโดยแยกเป็นด้าน ๆ เช่น ขอบเขตด้านประชากร ขอบเขตด้านตัวแปร ขอบเขตด้านสถานที่ และ ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัย

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

การเขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย ผู้วิจัยสามารถเขียนเป็นข้อ ๆ ในด้านประโยชน์ที่นำไปใช้ ประโยชน์ด้านวิชาการ หรือประโยชน์ในเชิงประยุกต์

6. วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเขียนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นส่วนที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากทฤษฎี บทความทางวิชาการ ข้อเท็จจริง และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการวิจัย โดยนำมาสังเคราะห์และเรียบเรียงเขียนด้วยภาษาของผู้วิจัย พร้อมทั้งมีการอ้างอิงที่ถูกต้อง เป็นการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านเห็นความสอดคล้อง และหรือความขัดแย้งกับประเด็นปัญหาในการวิจัย

7. สรุปผลการวิจัย

การเขียนสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยควรเขียนสรุปผลเป็นข้อ ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำผลที่น่าเสนอในบทที่ 4 มาเขียนสรุปสาระสำคัญของเนื้อหาโดยเขียนให้กระชับไม่แสดงความคิดเห็นของผู้วิจัยต่อผลการวิจัย และไม่เขียนรายละเอียดด้านตัวเลข (ถ้าไม่จำเป็น)

8. อภิปรายผล

การเขียนอภิปรายผลควรเขียนเป็นข้อ ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยระบุความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่น่าเสนอไว้ในบทที่ 2 กรณีที่ผลไม่สอดคล้องจะต้องเสนอสาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้ได้ผลดังกล่าว นอกจากนี้การเขียนอภิปรายผลควรเชื่อมโยงกับข้อเสนอแนะ

9. ข้อเสนอแนะ

การเขียนข้อเสนอแนะ สามารถแบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้กับข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อเนื่อง สำหรับการเขียนข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ควรเขียนเป็นข้อ ๆ ระบุผู้ที่สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ และจะใช้กับใคร สิ่งที่เสนอแนะจะต้องมาจากผลการวิจัยเท่านั้น และเขียนให้เห็นการนำไปใช้ที่สามารถนำไปดำเนินการได้ ส่วนการเขียนข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อเนื่อง ควรเขียนเรื่องที่เป็นประเด็นสำคัญที่น่าสนใจและไม่ได้ดำเนินการวิจัยในครั้งนี้อาจมีข้อจำกัด และควรระบุเป็นข้อ ๆ ในประเด็นที่สามารถทำได้

10. บทคัดย่อ

การเขียนบทคัดย่อเป็นการสรุปเนื้อหาของงานวิจัยฉบับเต็ม เพื่อให้ผู้อ่านพิจารณาว่างานวิจัยนั้นมีความน่าสนใจมากน้อยเพียงใด ก่อนที่จะตัดสินใจในการอ่านงานวิจัยฉบับเต็ม ในบทคัดย่อ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ การเขียนบทคัดย่อ ควรมีความยาว 200-300 คำ หรือไม่ควรเกิน 1 หน้ากระดาษ A4

ข้อคิดในการเขียนรายงานการวิจัยให้สำเร็จ

การเขียนรายงานการวิจัยที่ดีและสำเร็จได้ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. เลือกทำวิจัยเรื่องที่คุณวิจัยสนใจอย่างแท้จริง ไม่ซ้ำซ้อนกับงานวิจัยของผู้อื่นที่มีความทันสมัย มีความสำคัญและมีประโยชน์ทางด้านวิชาการ หรือสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ต่อส่วนรวมได้
2. อ่านรายงานการวิจัยที่หลากหลายของนักวิจัยอื่น ๆ เพื่อศึกษารูปแบบการนำเสนอแบบต่าง ๆ และการเขียนแต่ละบทสำหรับการนำมาสร้างสรรค์การเขียน
3. ศึกษารูปแบบที่จะต้องเขียนตามข้อกำหนดขององค์กรนั้น ๆ ก่อนที่จะลงมือพิมพ์กรณีที่รับทุนจากหน่วยงานนั้น ๆ หรือส่งผลงานเพื่อให้หน่วยงานนั้นพิจารณา/เผยแพร่
4. ศึกษาการเขียนรายงานการวิจัยจากบทความทางวิชาการ/ตำรา เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการเขียนแต่ละหัวข้อ
5. มุ่งมั่นตั้งใจและวางแผนการเขียนไว้ล่วงหน้า และดำเนินการตามแผนอย่างต่อเนื่อง
6. ให้ความสำคัญกับการเขียนรายงานอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง
7. ทบทวน และแก้ไขการเขียนโดยการอ่านด้วยตนเองซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
8. ถ้ามีกัลยาณมิตรหรือผู้ที่เสียสละและยินดีช่วยเหลือให้นำรายงานที่คุณวิจัยเขียนไปให้ช่วยอ่านเพื่อแก้ไข
9. อย่าลืมให้รางวัลตนเองเป็นระยะ ๆ เช่น ดูภาพยนตร์ ฟังเพลง หรือทำงานอดิเรกเป็นการพักในขณะที่เขียนผลงาน
10. จัดสถานที่ในการเขียนรายงานให้เหมาะสมและเสริมสร้างบรรยากาศในการเขียนรายงาน
11. ไม่เครียดเพราะงานวิจัยต้องการความคิดสร้างสรรค์

ตัวอย่าง หน้าปกนอก

รายงานการวิจัย

เส้นทางของชุมชนแออัดในเมือง :

กรณีศึกษาชุมชนเสื่อใหญ่อุทิศ

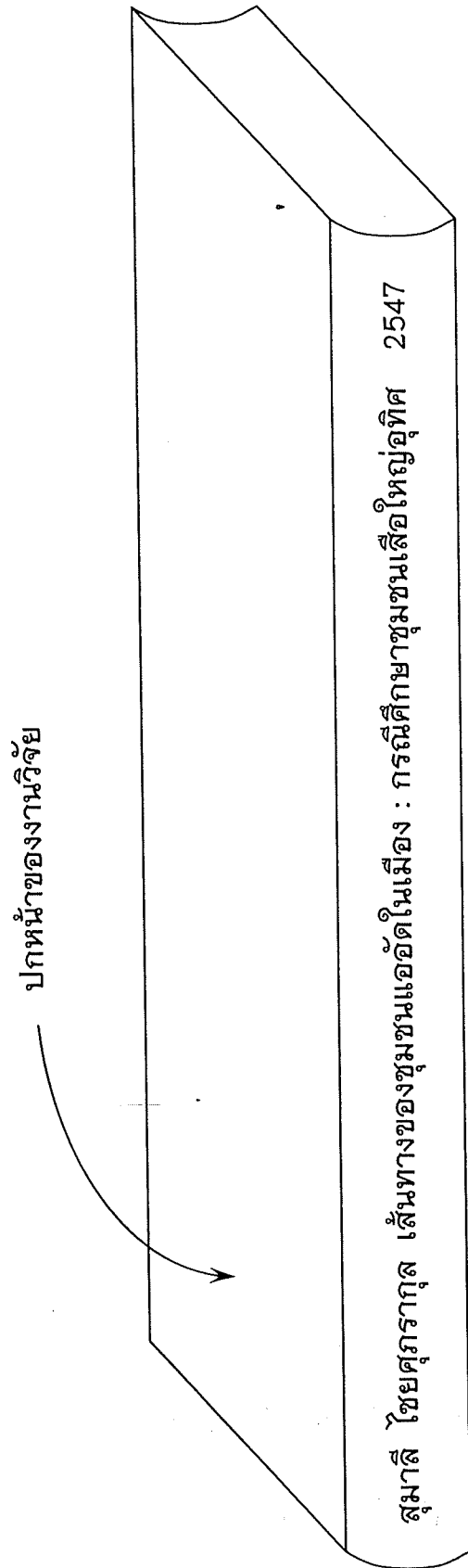
สุมาลี ไชยศุภรากล

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

2547

ตัวอย่าง หน้าสนปก

ตัวอย่าง บทคัดย่อภาษาไทย

(การวิจัยเชิงคุณภาพ)

หัวข้อวิจัย	เส้นทางของชุมชนแออัดในเมือง : กรณีศึกษา
	ชุมชนเสือใหญ่อุทิศ
ชื่อผู้วิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมาลี ไชยศุภรากุล
คณะ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
ปีการศึกษา	2547

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาเส้นทางของชุมชนแออัดในเมือง ตั้งแต่กำเนิดของชุมชน องค์ประกอบ ปัญหา การเปลี่ยนแปลงและอนาคตของชุมชน 2) เพื่อศึกษาการดำรงอยู่ของชุมชนแออัดในกระบวนการเป็นเมืองของไทย และ 3) เพื่อเปรียบเทียบชุมชนที่ศึกษากับชุมชนแออัดในงานวิจัยอื่น ๆ กรอบแนวคิดในการวิจัยคือ การดำรงอยู่ของชุมชนแออัดสามารถอธิบายด้วยแนวคิดเมืองแห่งชานนา ได้ชัดเจนกว่าแนวคิดวัฒนธรรมแห่งความยากจน โดยเลือกชุมชนเสือใหญ่อุทิศเป็นกรณีศึกษา

วิธีการเก็บข้อมูล ใช้วิธีการเชิงคุณภาพเป็นหลัก โดยการสัมภาษณ์ชาวชุมชนกว่า 100 คน และสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 16 คน ใช้การสังเกตอย่างมีส่วนร่วมและการศึกษาเอกสารเป็นส่วนประกอบ ส่วนวิธีการเชิงปริมาณใช้ข้อมูลจากแบบสำรวจข้อมูลครัวเรือนจำนวน 351 ชุด วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลประยุกต์ใช้วิธีการของทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory)

ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนเสือใหญ่อุทิศมีกำเนิดมาจากชาวสลัมในเขตชั้นในของกรุงเทพมหานครที่ถูกไล่รื้อ เนื่องจากการขยายตัวของเมือง และผู้ย้ายถิ่นชาวชนบทที่เข้ามาบุกรุกพื้นที่รกร้างเพื่อการอยู่อาศัย ปัญหาของชาวชุมชนที่สำคัญคือ การถูกไล่ที่ และอนาคตของชุมชนจะถูกความเจริญของเมืองเบียดขับออกไป ส่วนการดำรงอยู่ของชุมชนแออัดเกิดจากการยังชีพด้วยเศรษฐกิจนอกระบบ และการช่วยเหลือจากครอบครัวและเครือข่าย เมื่อเปรียบเทียบชุมชนเสือใหญ่กับสลัมอื่น ๆ พบว่า ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา สถานการณ์ของสลัมในที่ต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน นอกเสียจากว่าสลัมเสือใหญ่มีผู้อยู่อาศัยที่เป็นชนชั้นกลางระดับล่างมากขึ้น

ตัวอย่าง บทคัดย่อภาษาอังกฤษ
(การวิจัยเชิงคุณภาพ)

Research Title	The Path of an Urban Slum : A Case Study of Sue – yai uthit Community
Name	Assistant Prof. Sumalee Chaisuparakul
Faculty	Humanities and Social Sciences
Institution	Chandrakasem Rajabhat University
Academic Year	2004

Abstract

The objectives of the study were : 1) to study the path of an urban slum starting from its origin, components, problems, changes through its future, 2) to study the existence of a slum in the process of Thailand's urbanization, and 3) to compare the studied community with its counterparts in other studies. The conceptual framework applied in the study was that the existence of a slum could be explained more clearly by the theory of cities of peasants than by the theory of culture of poverty. Sue-yai uthit crowded community was selected as a case study.

The methods of study were mainly qualitative, combined with the quantitative data collected from the survey of 351 household questionnaires. More than 100 slum residents were interviewed, along with other 16 key informants selected for in-depth interviews. Participant observation and document study were also utilized in the data collection process. Grounded theory method was applied as a mean of data analysis.

The results of the study indicated that the community was originally formed by the slum dwellers who were evicted from the inner city of Bangkok due to the growth of urbanization, and by the rural migrants who invaded the neglected sparse area for housing. The important problem of the community was eviction and its future would be under expulsion by the expansion of city growth. Regarding the existence of the community, it was found that the community survived because of the informal economy and the assistance from family and kinship. When comparison was made between the community and other slums, it was confirmed than the situation of slums in various studies remained unchanged during the past two decades, except for the fact that there was an increasing number of lower – middle class moving in the Sue-yai slum.

ตัวอย่าง บทคัดย่อภาษาไทย

(การวิจัยเชิงปริมาณ)

ชื่อวิจัย	รูปแบบการสื่อสารของผู้จัดการระดับกลางของธุรกิจ ในประเทศไทย
ชื่อผู้วิจัย	ดร.อมรา รัตตากร
คณะ	วิทยาการจัดการ
สถาบัน	สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
ปีการศึกษา	2540

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการสื่อสารของผู้จัดการระดับกลางของธุรกิจในประเทศไทยว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ประสบการณ์การอบรมผู้นำ และตำแหน่งความรับผิดชอบ ประชากรในการวิจัยคือผู้จัดการระดับกลางของ 150 บริษัทแรกตามการเรียงลำดับยอดขายประจำปีของบริษัทในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างคือผู้จัดการระดับกลางจาก บริษัทดังกล่าวโดยสุ่มมาบริษัทละ 4 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดรูปแบบการสื่อสาร (CSM) และแบบสอบถามส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ (MANOVA) ตามด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคู่ด้วย LSD

ผลการวิจัย พบว่า ผู้จัดการระดับกลางของธุรกิจในประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงในรูปแบบการสื่อสารแบบมิตรไมตรีและแบบสลับรับฟัง และมีคะแนนเฉลี่ยต่ำในรูปแบบการสื่อสารแบบขัดแย้งและแบบเปิดเผย ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ จากตัวแปรอิสระในการวิจัย ซึ่งได้แก่ประสบการณ์การบริหาร ประสบการณ์การอบรมผู้นำ และตำแหน่งความรับผิดชอบ พบว่า ประสบการณ์การบริหาร และตำแหน่งที่แตกต่างกันเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้จัดการระดับกลางมีรูปแบบการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากข้อค้นพบดังกล่าว ปรากฏว่า ผู้จัดการระดับกลางที่มีประสบการณ์การบริหารต่างกัน มีรูปแบบการสื่อสารแตกต่างกัน 5 รูปแบบได้แก่แบบผ่อนคลาย แบบเฉียบขาด แบบใช้ท่าทาง แบบใช้โวหาร และแบบผูกขาด โดยพบว่าผู้จัดการระดับกลางที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยยอมรับว่าตนเองใช้รูปแบบการสื่อสารแบบใช้ท่าทางและแบบใช้โวหาร มากกว่า แต่ใช้รูปแบบการสื่อสารแบบผ่อนคลาย แบบเฉียบขาด และแบบผูกขาด น้อยกว่า ผู้บริหารระดับกลางที่มีประสบการณ์การบริหารมาก

สำหรับตัวแปรอิสระด้านตำแหน่งความรับผิดชอบ พบว่า ผู้จัดการระดับกลางที่มีตำแหน่งความรับผิดชอบต่างกัน มีรูปแบบการสื่อสารแตกต่างกัน 8 รูปแบบ ได้แก่ แบบมิตรไมตรี แบบสร้างรอยประทับใจ แบบผ่อนคลาย แบบสลับรับฟัง แบบใช้ท่าทาง แบบเปิดเผย แบบเปิดเผย และแบบผูกขาด และพบว่าผู้จัดการระดับกลางฝ่ายประชาสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดใน 6 รูปแบบ ได้แก่ แบบสร้างรอยประทับใจ แบบผ่อนคลาย แบบใช้ท่าทาง แบบใช้โวหาร แบบเปิดเผย และแบบผูกขาด ขณะที่ผู้จัดการระดับกลางฝ่ายการตลาดมีค่าเฉลี่ยสูงสุดใน 2 รูปแบบ ได้แก่ แบบมิตรไมตรี และแบบสลับรับฟัง และมีค่าเฉลี่ยอันดับ 2 อยู่ 4 รูปแบบ ได้แก่ แบบสร้างรอยประทับใจ แบบผ่อนคลาย แบบใช้ท่าทางและแบบใช้โวหาร

ตัวอย่าง บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

(การวิจัยเชิงปริมาณ)

Research Title	Communication Style of Middle Managers in Thailand Businesses
Name	Dr. Amara Rattakorn
Faculty	Faculty of Management Science
Institution	Rajabhat Chandrakasem Institute
Academic Year	1997

Abstract

This study was to explore the communication style of middle managers in Thailand businesses to determine if there is a significant difference in each selected demographic variable: administrative experience, leadership training experience and administrative position. The population consisted of all middle managers in the top 150 Thailand companies ranked by annual sales. From each company, four middle managers were selected randomly as the sample of this study. The Communication Style Measure (CSM) and a demographic questionnaire were utilized to obtain the data for this study. Descriptive statistics and the multivariate analysis of variance followed by the univariate analysis of variance and LSD were used for analyzing the data.

The results revealed that middle managers had high mean scores in friendly and attentive and low mean scores in contentious and open. Results from the MANOVA revealed that for independent variables : administrative experiences, leadership training experience and administrative position : there were statistically significant difference at .05 in main effect on administrative experience and administrative position only. Based on these findings, five communication style variables differentiated among middle managers of different administrative experience ; relaxed, precise, animated, dramatic, and dominant. In addition, middle managers of less administrative experience perceived themselves as more animated and dramatic, but less relaxed, precise, and dominant than middle managers of high administrative experience perceived themselves.

For the administrative position variable, eight communication style variables differentiated among middle managers of different administrative position : friendship, impression leaving, relaxed, attentive, animated, dramatic, open and dominant. Based on these findings, public relations managers had highest mean score in 6 communication styles : impression leaving, relaxed, animated, dramatic, open and dominant, In addition, marketing managers had highest mean score in 2 communication styles : friendship and attentive, and also had second rank mean score in 4 communication styles : impression leaving, relaxed, animated and dramatic.

ตัวอย่าง กิตติกรรมประกาศ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือและกำลังใจจากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รศ.เทือน ทองแก้ว อดีตอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริกุล พลัคคัตติ อดีตผู้อำนวยการสำนักวิจัยและบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ได้ให้ความเมตตา สนับสนุนและให้กำลังใจผู้วิจัยเสมอมา ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ผู้เป็นกัลยาณมิตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงทอง จิระสุนทร ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสาวณี เขื่อนสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมาลี อุดมพงษ์ อาจารย์บุศราคำ เจริญพิบูลย์ อาจารย์ศิริพร อินทเวคิน อาจารย์ราเชนทร์ เหมือนชอบ คุณโสมเพ็ญ ขุทรานนท์ และบรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายที่ได้ให้ความช่วยเหลืออย่างดีในทุกเรื่อง

และสุดท้าย ขอขอบพระคุณชาวบ้านในชุมชนเสือใหญ่ทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลต่าง ๆ ด้วยไมตรีจิต ผู้วิจัยขอตั้งความหวังให้นโยบายทำเมืองให้ปลอดภัยสัมฤทธิ์ในปี พ.ศ. 2550 ประสบผลสำเร็จ

สุมาลี ไชยศุภรากุล

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

20 กรกฎาคม 2547

ตัวอย่างที่ 12 สารบัญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
วัตถุประสงค์ของการวิจัย
สมมติฐานของการวิจัย
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
ขอบเขตของการวิจัย
กรอบแนวคิดในการวิจัย
นิยามศัพท์เฉพาะ
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
.....
.....
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย
ระเบียบวิธีการวิจัย
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
การเก็บรวบรวมข้อมูล
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล
สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ผลการทดสอบสมมติฐาน
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
สรุปผล
อภิปรายผล
ข้อเสนอแนะ
บรรณานุกรม
ภาคผนวก
ประวัติย่อผู้วิจัย

ตัวอย่าง สารบัญญัตราสาร

สารบัญญัตราสาร

ตารางที่	หน้า	
1.1	จำนวนคนจนในเมืองที่มีปัญหาด้านที่อยู่อาศัย	3
1.2	จำนวนและร้อยละของชุมชนต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร	4
4.1	จำนวนและร้อยละของลักษณะการอยู่อาศัยของชาวชุมชน	42
4.2	จำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน	43
4.3	ร้อยละของลักษณะการอยู่อาศัย จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่	44

ตัวอย่าง สารบัญภาพ

สารบัญภาพ

ภาพที่

4.1 แผนที่ชุมชนแออัดสี่อใหญ่อุทิศ

หน้า

34

ตัวอย่าง หน้าแรกของบทที่ 1

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

วัตถุประสงค์ ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ คือ

1.
2.
3.

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

.....

.....

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

.....

.....

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1

(1)

(2)

1.2

(1)

(2)

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

3.

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ศัพท์ที่ 1 หมายถึง.....

2. ศัพท์ที่ 2 หมายถึง.....

3. ศัพท์ที่ 3 หมายถึง.....

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.

2.

กรอบแนวคิดในการวิจัย

.....

.....

ตัวอย่าง หน้าแรกของบทที่ 2

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. หัวข้อใหญ่ที่ 1
2. หัวข้อใหญ่ที่ 2
3. หัวข้อใหญ่ที่ 3
4. หัวข้อใหญ่ที่ 4

หัวข้อใหญ่ที่ 1

.....

 หัวข้อรอง 1.

.....
 หัวข้อย่อย 1.1

.....
 หัวข้อย่อย (1)

.....
 หัวข้อย่อย (2)

.....
 หัวข้อย่อย 1)

.....
 หัวข้อย่อย 2)

.....
 หัวข้อย่อย 1.2

ตัวอย่างที่ 20 หน้าแรกของบทที่ 3

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

.....

.....

กลุ่มตัวอย่าง

.....

.....

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

.....

.....

.....

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขึ้นที่ 1

.....

.....

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 1

.....

.....

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 2

.....

.....

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 2

.....

.....

การเก็บรวบรวมข้อมูล

.....

.....

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1.
2.
3.

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.
2.

ตัวอย่าง หน้าแรกของบทที่ 4

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะนำเสนอตามหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. หัวข้อใหญ่ที่ 1
2. หัวข้อใหญ่ที่ 2
3. หัวข้อใหญ่ที่ 3

หัวข้อใหญ่ที่ 1

.....

ตารางที่ 4.1 ชื่อตาราง.....

รายการ.....	ข้อมูล...	ข้อมูล...	ข้อมูล...
1.
2.
3.
4.
5.
รวม

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า.....

ตัวอย่าง หน้าแรกของบทที่ 5

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผล

.....
.....
.....

อภิปรายผล

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ตัวอย่าง ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

วันเดือนปีเกิด

สถานที่เกิด จังหวัด.....

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

.....

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

.....

.....

ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา 25.... ..

สาขา.....

คณะ.....

สถาบัน.....

25.... ..

สาขา.....

คณะ.....

สถาบัน.....

25.... ..

สาขา.....

คณะ.....

สถาบัน.....